

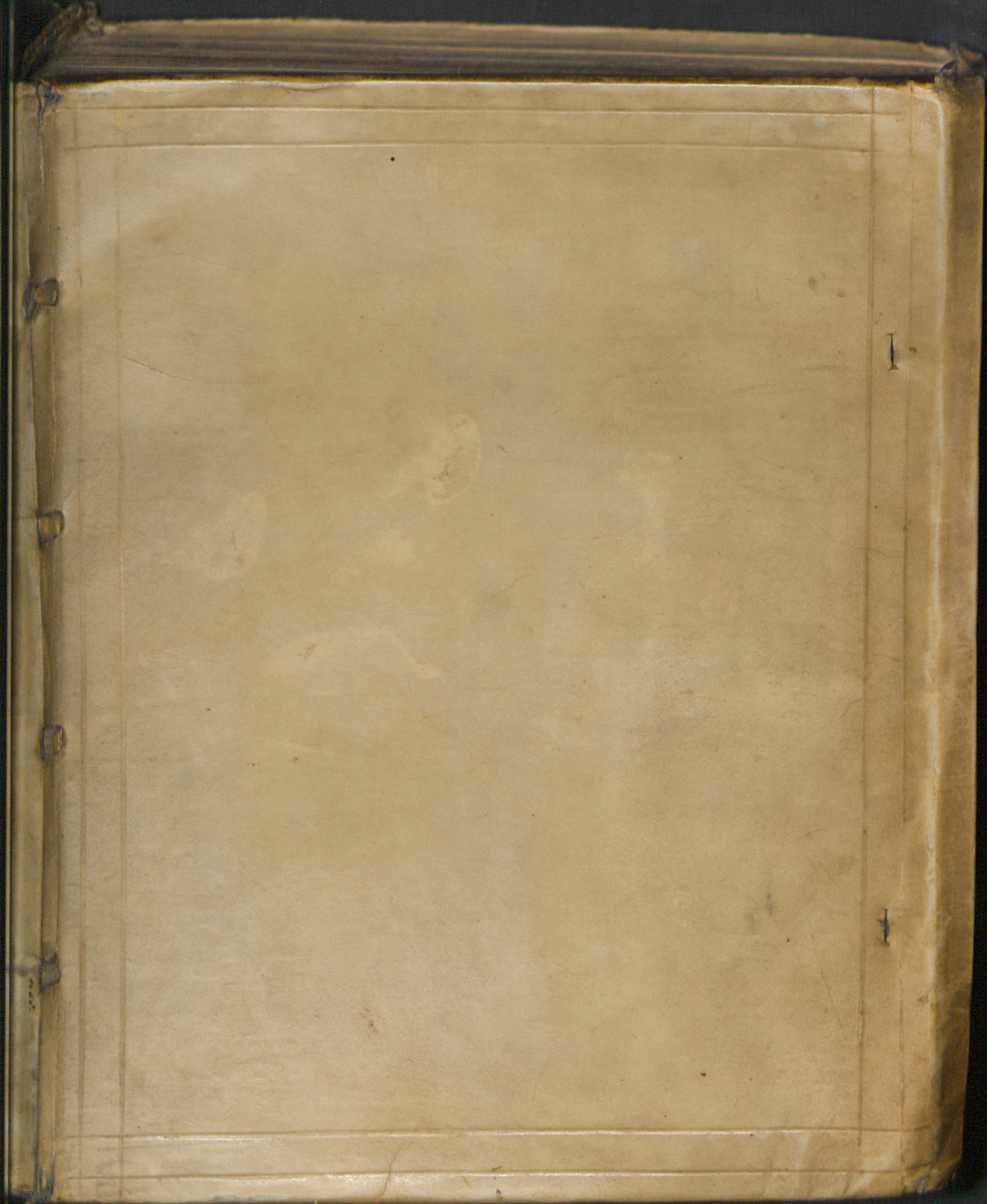
**HONORI || NVPTIARVM || HVMANISSIMI VIRI,|| Pietate, Dotrina & Virtute ||
praestantissimi,|| Dn. SAMVELIS GERVESII || Rectoris Scholae Coloniensis ad ||
Suevum vigilantissimi,|| SPONSI.|| NVPTIAS CELEBRANTIS || Cum ... virgine ||
ANNA POLEMANN, etc.|| STRVTHIOMONTE || ANNO || ... M.D.VC. IV. Non.
Novemb.|| ... ||**

Frankfurt/Oder: Eichorn, Andreas, 1595

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn817297162>

Druck Freier Zugang

100

2806

~~A. Dd. 6~~

~~Heber V-5344~~

~~with 4 more #1/~~

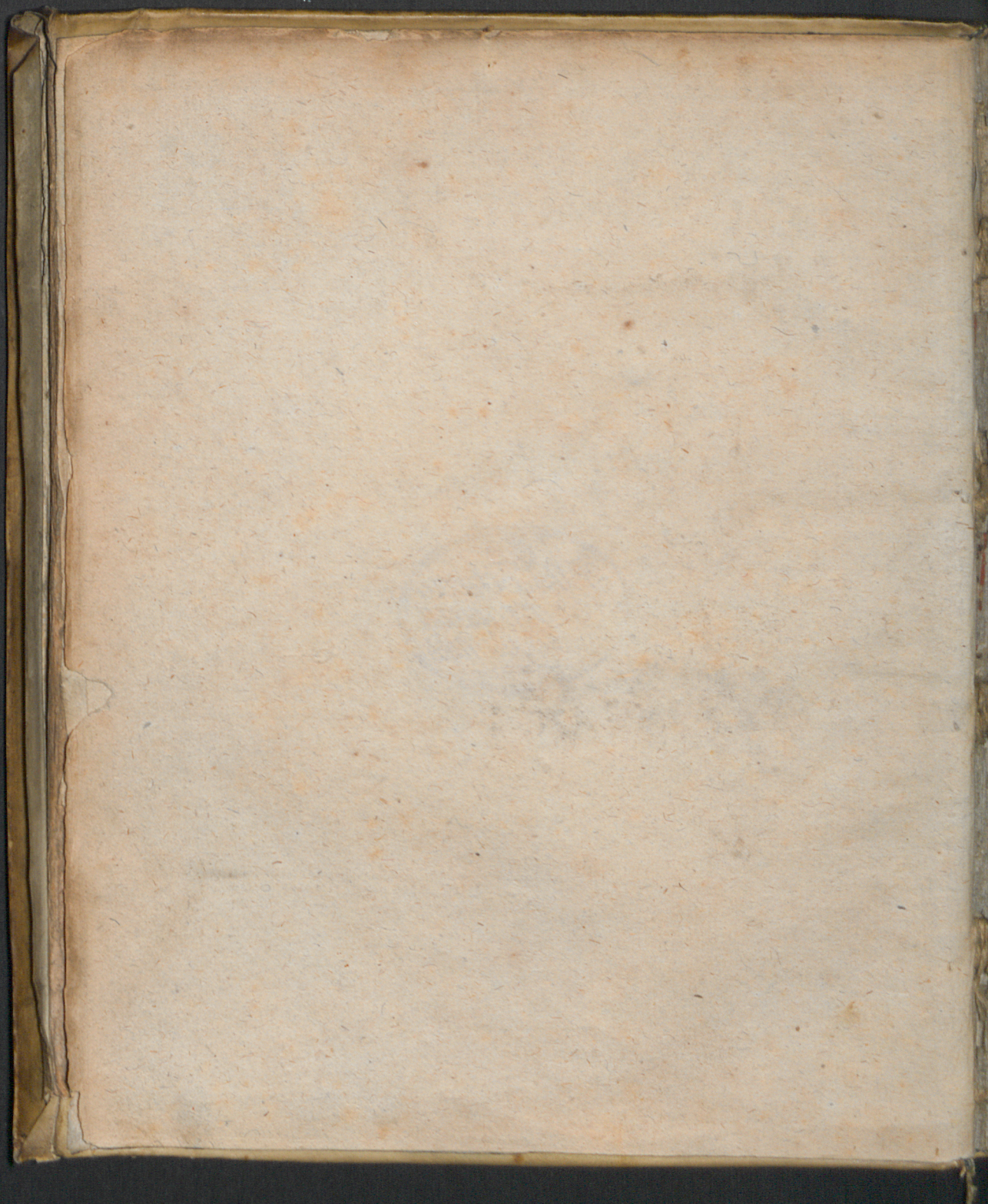
69-2065 1-30

<NS>

Phys. Mag. d. d. d. d. d.

- 4 -

1076.

HONORI

NUPTIARVM

HUMANISSIMI VIRI,

Pietate, Doctrina & Virtute

præstantissimi,

Dn. SAMVELIS GERVESII

Reactoris Scholæ Coloniensis ad

Suevum vigilantissimi,

S P O N S I.

NUPTIAS CELEBRANTIS

Cum pudicissima lectissimæ virgine

ANNA POLEMANN, &c.

STRUTHIOMONTE

A N N O

Epoche Christianæ

cl. l. VC. IV. Non. Novemb.

VOTVM NUMERALE.

Ger Veslo nVblt Sponfa AnnVLa: De-

Xtera Desto

Hls ô qVltorq Ves aftra, benlgne De Vs.

Frankfurt, *in die Lichter* M. Andreas Angelus

TYPIS SCIVRIANIS,

VOTVM NVPTIALE.

*Vc adsit Charitum cara & castissima
turba,*

*Huc nixeo & gressu dulcis Hymen
veniat.*

Argutamq; ferat Cytharam Tegeæus Apollo,

Et Dea quæ veri nomen amoris habet.

GERVESIVS sibi dum sacrato fœdere sponsam

Iungit, cui cordi est, cum pietate pudor:

*GERVESIVS semper sua qui Duce & auspice
CHRISTO,*

Castalii fontis tempora tinxit aqua.

Accipe quæ cælo veniunt tibi munera sponse:

Verè etenim donum est uxor honesta Dei.

Accipe tam magnum donum & decus omine fausto,

Ex voto & felix ad tua sacra veni.

Et tu Virgineæ pulcerrima stella cohortis,

Annula quæ teneri palmitis instar eris.

Sume dies lætos mollemq; in pectore flammam,

Concipe, sint animo gaudia mille tuo.

Connubio stabili jam nunc jungere marito,

Insidet in cuius suada diserta labris,

Vivite felices: concordii vivite lecto;

Iunctus ut æterno fœdere duret amor.

A 2

Aspera

*Aspera discutiat, venient si nubila CHRISTVS:
 Nubila denigrant nulla, quod ipse beat.
 Nec non sufficiant geniali pignora lecto,
 Quæ referant doctum Marte vel Arte patrem
 Atq; ut possitis seros numerare nepotes;
 Sit Pylui vobis longa senecta Ducis.
 Sint rara quæ precor æternum: Pia semper amici
 Vota boni certum pondus habere solent.*

Nicolaus Tuscarus VVidsto-
 chianus I. V. D.

SAMVEL PROPHETA

SAMVELI GERVESIO SPONSO.

יְהוָה בְּבִירַתְּ עָלָיו כְּרַתְּ לִי לְכַחַן
 : עַל קַחְלוֹ לְהַיּוֹרֵת לוֹ אֹר וּמִנָּה
 : גַּם לֶךְ הַעֲלִיזוֹן קְרַת שְׂמוֹנֵה
 : אֶל מַלְמֵד לְנַעֲרִים אֵין לַעֲגָלָה
 : כַּאֲשֶׁר לֹא מֵאֲנִתִּי בֹא לְכַלְהָה
 : כִּי דַבַּר אֱלֹהִים עָשָׂה יְהוָה סִגְלָה
 : כִּן כִּדְרֵי גַם אֲתָהּ לֹא תִגְרַשׁ
 : אֲשֶׁר כִּי אֶל יִצַק אֶל לִבְךָ אֵשׁ
 : טוֹב הַיּוֹרֵת כֹּל הַמּוֹרָה אֵין לְבָדוֹ
 : כִּי אֲחִכּוּ גְבוּר יְהוָה כַּאֲבֹ
 : אֲתָךְ עַל כֵּן יִשׁוּעַ יִבְרַךְ
 : כִּי לְבָדוֹ לָנוּ כַּחַן וּמֶלֶךְ :

M. Theodosius Fabricius Ecclesiæ Gottin-
 gensis in Ducatu Brunsvicensi Pastor.

Alud

A L I V D.

N Ascitur ex visu Cypris: nisi lumine cernas
 Fœmellam, hanc verè non adamare potes.
 Hoc Græcus docet, hoc docet experientia, &
 omnis,

Dulcia qui veri vulnera amoris habet.
 Testatur Samuel, testatur & Anna virago,
 Quæ de Pulmanici sanguinis orta domo est.
 Pectore non ullos Samuel sensisset amores,
 Annæ vidisset ni prius ora suæ.
 Annula nec parili arsisset Samuelis amore,
 Effset ni vultus intuita ante viri.

Vidit uterq̄, & mox concepit pectore flammæ,
 Quas nec dum exstingui, Christe benigne sinis.
 Hinc Samuel Annam blandis amplexibus ambit,
 Atq̄ ait: Anna mihi Sponsula & Vxor eris.

Annuit illa: Et (si Domini fert dia voluntas)
 Tu mihi, ait Sponsus, tuq̄ Maritus eris.
 Iamq̄ instat tempus, veteri quo more Sacerdos
 Perficiet, sacro quæ peragenda loco.

At tu, Christe, adsis, amborum pectora jungas,
 Et bilis, facias, ad Garamantas eat.

Da quoq̄, post annum Samuel ut dicat ad Annam:
 Heus, agita cunas, Annula cara, vagas.

Hoc precor, hoc præstes, ô tu dulcissime Iesu,
 Quo duce crescit amor, quo duce feruet amor.

M. Andreas Angelus Struthiomontanus
 Ecclesia Patriæ Pastor

A L I V D.

עליון מחבר את נשים לאישים
: מסירת כלותם אש האהבים
אך נכבדו מכלם הדברים
: ראשית פיותו שאמר אלהים
לא טוב היות את האדם לברו
: עור ורעיה נעשה שלגיהו
עשה נקבה מאת איש לקחה
: לאנוש תהי בצרה המנוחה
על פן אדני יצר איש ואשה
: את הנקבה חבית גם לאישה
ירבו בחוק הורה דור האנשים
: ירב למלכות אל מספר קדושים
צורה ברית הורה לשמור בקודש
: תעב יתעב את זונה וקדש
יען שלמה אמר במשלים
: כי נחלת אבות החון ובהים
מאל אבאות אשר הנבונה
: חכמה ותורת חסד על לשונה
היא נתנה לישרים שוראיו
: כאשר מדבר בן ישי בשיריו
לכן שמח נה שמואל בהים
: על טיב אשר נתן אדיר במרום
תרצו שניכם את שיר התרועה
: בלב אני שאר לכם ישועה

נכון

כָּבוֹד מְלִמְדֵי הַחֵתָן וְכָלֵה
שְׁשׂוֹן וְשִׁלְוָה גַם כְּרַפְתָּ יְחִוָּה
יַחְדָּיו שְׁנוֹת חַיִּים תְּחִיב בְּשָׁלוֹם
גַם אַחֲרֵי מִוֶּת גִּילּוֹ לְעִירוֹם :

M. Matthæus Cregæus Gymnasii Bero-
linensis Prorector,

A L I V D.

Nil igitur sanctum, nil inviolabile linques
Rebus in humanis, imperiosa Venus?
Atria magnanimùm percurris libera regum,
Nec manet à technis curia tuta tuis.

Ipse etiam, cautus quondam, haud castus, sacer ordo
Militia gaudet castra subire tua.

Quid nos imbelles, quibus erudienda juventus
Tradita, speremus posse tenere scholas?

Tempus erat quondam (nec me retulisse pigebit)
Cum nos imperio rebar abesse tuo.

Nil tibi cum virgis, nil cum sudore putabam,
Quem labor adjunctum pulverulentus habet.

Suauius assuetam te lusibus esse ferebat
Fama, nec imbelli tangere dura manu.

Heu mihi, quàm veris hac falsa remiscuit! hei quàm
Ingeniosa novis tu, Cypri nominibus!

Lusibus assimulas ludos, quis seria cura
Possit ut hac simili voce latere dolus.

Qua tibi re nequeas, inconvenientia sumis
Arma novo nostra nomine militia.

Nunc hos, nunc illos invadis; tempora lucis
Officio linquens, tempora noctis habes.

Sava

*Savag, dum quosdam per agros occumbere cernis,
De reliquis nimis, ah, spem facis ipsa tibi.
Vel se, quae dudum voluisti calida, nostri
Divisa imperii scepra tenere putas.
Falleris: unanimes nostros revocabimus ignes
Sensu, quò nequeas tuq, puerq, tuus,
Sedibus in superis locus hic, ubi nexibus arctis
Unus amor sanctè corpora bina ligat.
Hinc sibi qui immissum divinitus esse medullas
Percipit ardorem, gaudet ovataq, piè.
Et tua tela facit nihili, venus improba, & ignes,
Quis fatuis fatuas injicis una faces.
Illum ego, GERVESI, tibi, PVLmannaq, decore
Dum precor, auditas à patre fido preces.*

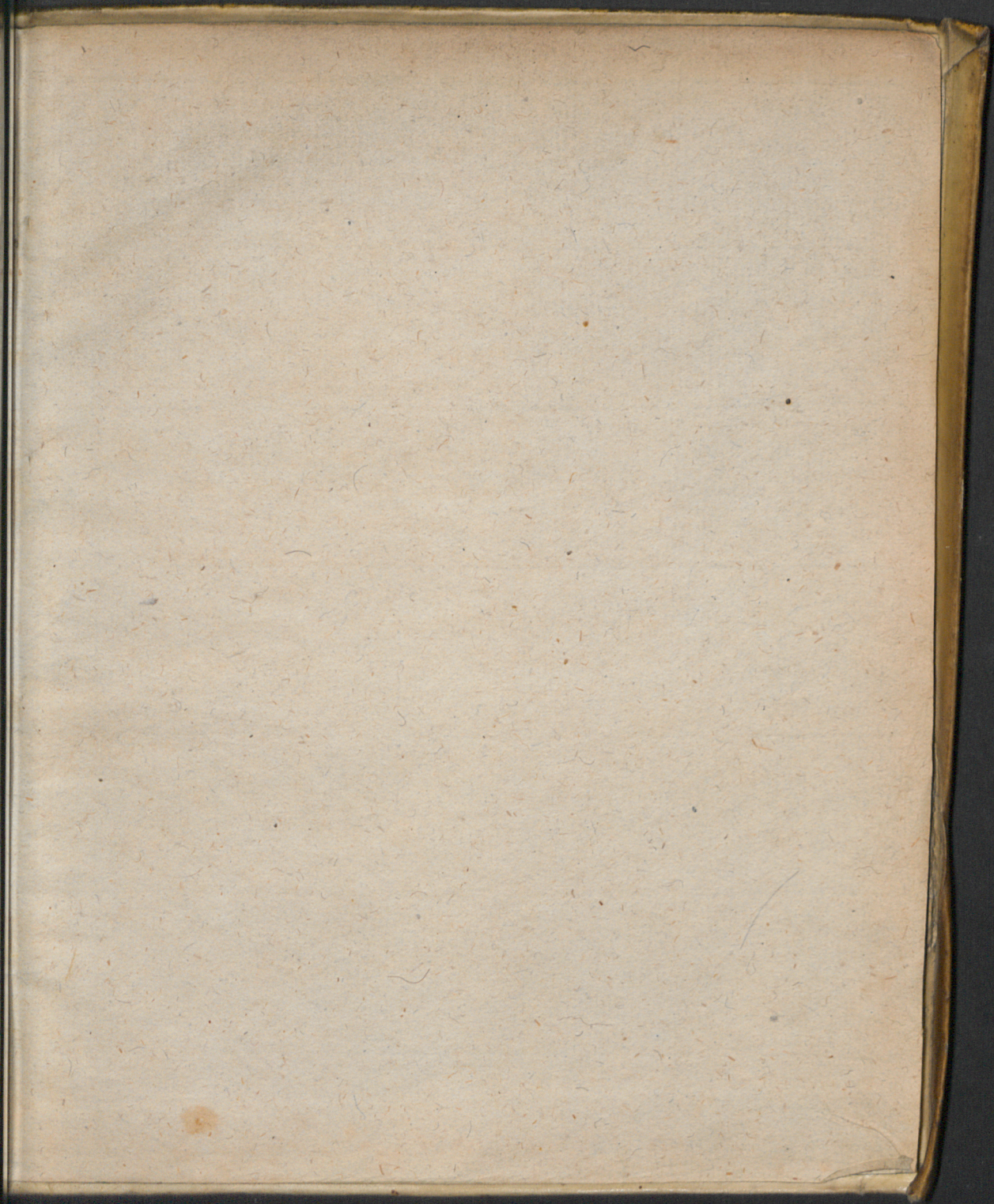
M. Paulus Tarnovius Ludi litte-
rarii, Rostochiensis rector.

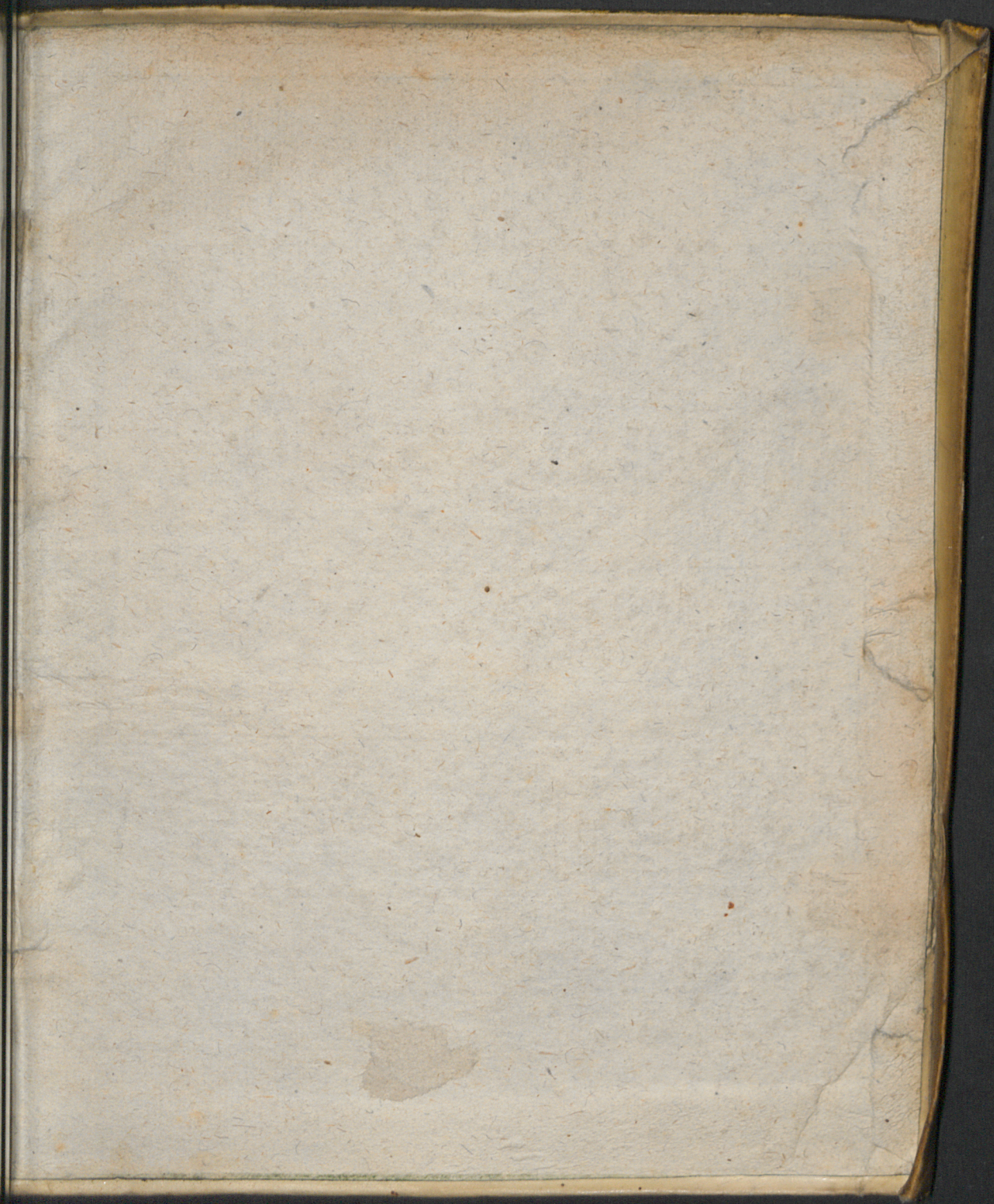
ALIVD.

NONTam virtutum, SAMuel, praconia pangam,
Nec pangam ingenii cognita dona tui.
Non sponsa raras cantabo carmine dotes
Fortuna, casti pectoris atq, bona.
Divitis hoc opus ingenii, quod proluit usq,
Pegasea, haud leviter labra rigavit, aqua.
Tantum ego sincero promam de pectore votum:
Sit vobis eadem mens, faveatq, DEVS.

Jacobus Prætorius Scholæ
in nova Soltquella rector.

FINIS.

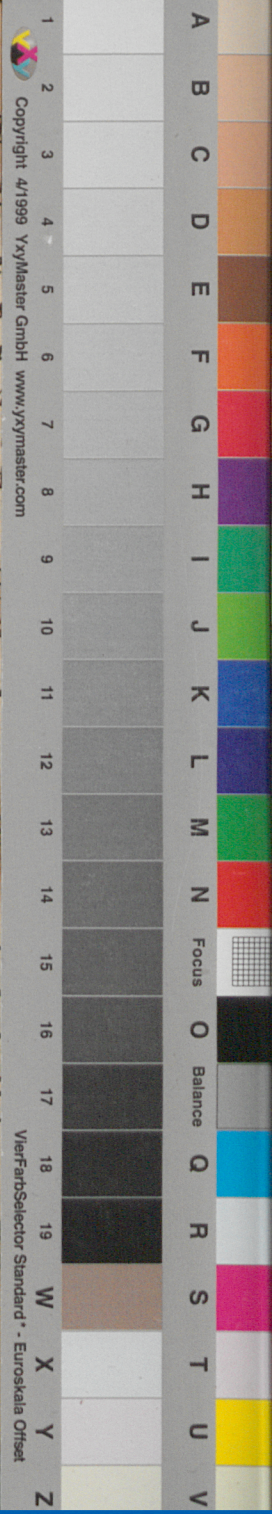

Asp̄era discutiat, venient si nubila C
Nubila denigrant nulla, quod ip̄
Nec non sufficiant geniali pignora lēc
Quæ referant doctum Marte ve
Atq̄, ut possitis seros numerare nepotes
Sit Pyl̄ii vobis longa senecta D
Sint rara quæ precor æternum: Pia ser
Vota boni certum pondus habere
 Nicolaus Tu
 chianus

SAMVEL PROPHE
 SAMVELI GERVESIO

תֵּעִלִי כְרַמֵּי לִי לְכֹהֵן
 וְתֵּן לִי אֶזְרוֹת וְעֵצִים
 קְרַמֵּי שְׂמוֹנִים
 עֵצִים אֵין לְעֵרִים
 מֵאֲנָתִי נֵץ לְכֹל
 עֵשֶׂן יֵתֵן סִגְלוֹת
 אֲתֵן לֵךְ תִּגְרֵשׁ
 יֵצֵק אֶת־לֶבֶן אֵשׁ
 נְמוֹרֵה אֵין לְבָדוֹ
 יֵהָיוּ כְּאֵבֹן
 יֵהָיוּ יֵהָיוּ יֵהָיוּ
 כְּאֵבֹן וְיֵהָיוּ

M. Theodofus Fabricius I
 gensis in Ducatu Brunfi

ALIVD.

*Ascitur ex visu Cypris: nisi lumine cernas
Foemellam, hanc verè non adamare potes.
Hoc Græcus docet, hoc docet experientia, &
omnis,*

*Dulcia quæ sunt in ara amoris habet,
Testatur Sarcophaga una virago,
Pectus quæ in porta domo est,
Amores,*

*ne finis.
ambus ambit,
va & Vxor eris.
ert dia voluntas)
tuq; Maritus eris.
Iamq; in, eteri quo more Sacerdos
Perj. ro que per agenda loco.
At tu, Christo, adsis, amborum pectora jungas,
Et bilis, facias, ad Garamantas eat.
Da quoq; post annum Samuel ut dicat ad Annam:
Heus, agita cunas, Annula cara, vagas.
Hoc precor, hoc præstes, ô tu dulcissime Iesu,
Quo duce crescit amor, quo duce fervet amor.*

*M. Andreas Angelus Struthiomontanus
Ecclesia Patria Pastor*

